

XV.

B e t æ n k n i n g

over

den af Statsrevisionen til Rigsdagen afgivne Betænkning over Statsregnskabet for Finantsaaret 1874—75

med

Forslag til Beslutning af Rigsdagen i Henhold til Grundlovens § 50 med Hensyn til samme Regnskab.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 14de Januar 1878).

I forrige Rigsdagssamling blev denne Sag underkastet de ved Forretningsordenen paabudne to Behandlinger i Folkethinget (se første Behandling i Folkethingstidenden 1876—77 Sp. 1931—83, 1984—2039, 2041—96, 2096—2156, 2157—2212, 2214—48; anden Behandling Sp. 2746—91; Beslutning i Tillæg C. Sp. 359), hvorefter den gik til Landstthinget; men her blev den ikke behandlet til Ende paa Grund Samlingens uventede Slutning.

Det nærværende Udvalg iøvrigt i alt Bæsenligt med Hensyn til Enkeltheder henviser til den under 30te December 1876 over samme Sag afgivne Betænkning (se Tidenden 1876—77, Tillæg B. Sp. 523—616), skal det fremhæve de Punkter, hvori det ved 2den og sidste Behandling i Folkethinget den 6te Februar 1877 vedtagne Forslag til Beslutning afviger fra det nu fra Landstthinget oversendte.

1. I Hovedindstillingen havde Folkethinget ombyttet Udtrykket: „fratiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til“ med: „gødfjender for sit Vedkommende.“

2. Folkethinget havde taget fornødent Forbehold med Hensyn til de Punkter, for hvilke det havde besluttet Tiltale ved Rigsretten.

3. Ved Statsregnskabet § 10 under „Reservefondens“ havde Folkethinget udtalt: „Det passerer, at der i Henhold til Lov af 20 Decem-

ber 1873 er 11,000,000 Kr. til Indtægt og 18,953,396 Kr. 96 Ø. til Udgift.“

4. Ved Statsregnskabet § 23 havde Folkethinget endelig udtalt: „Statsrevisionen for 1875—76 vil have at behandle de fra Marineministeriet den 9de September 1876 modtagne Besvarelser.“ Dis ses Behandling er foretaget af Statsrevisionen for 1875—76.

Ved disse Punkter har man nu kun Følgende at bemærke:

Til 1. Udvalget skal ikke ved denne Leilighed tilraade Folkethinget at fastholde sine senere Afstemninger den 20de og 25de Januar 1876 og den 6te Februar 1877, uagtet den ved disse vedtagne Form for Hovedindstillingen ellers efter Flertallets Mening bedre end den hidtil brugte synes at svare til den Betydning, som formentlig maa tillægges Beslutningerne med Hensyn til Statsregnskaberne.

Til 2. Salget af Marmorkirken og Overfridelserne paa Theatrets Drifts- og Bygningskonti have, som bekjendt, været Gjenstand for Rigsrettens Paadømmelse.

Da Rigsrettens Dom imidlertid hviler paa en Opfattelse af det bestaaende Rettsforhold, der er forskjelligt fra den af Folkethinget hævdede, skal Udvalgets Flertal (Wajer, Wøjsen, Sørup og Suel) minde om, at der ikke ud af Rigsretsdommene eller deres Præmisses som Præjudikater kan